

Момичето отрано знае задълженията си – и преди...

за брак и живот в чуждо семейство, то се учи на такива правила и поведение, че да възникват колкото се може по-малко конфликти. Не се допуска проява на агресивност към мъжа, братята или по-възрастните роднини.

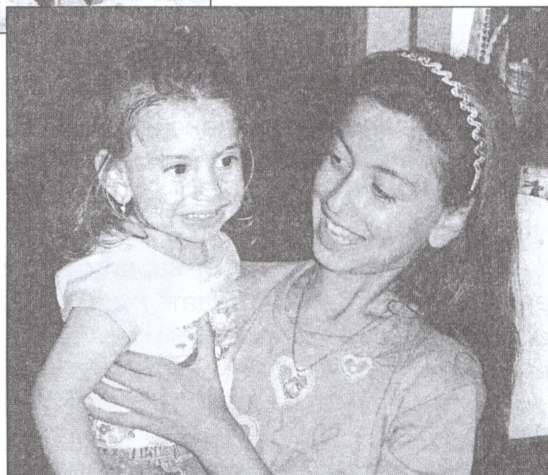
Момичето, подражавайки на околните по-големи жени, от малко се подготвя

да създаде семейство, да роди и отгледа деца. От най-ранна възраст се научава да поддържа къщата и домакинството. Пет-шест годишно вече помага при отглеждането на по-малките братя и сестри, тъй като грижата за децата е изцяло женска работа. Десетина годишно готви, чисти, мие съдове и ред други домакински дейности. Така натрупва житейски познания и практически опит. „Аз бях най-голямата и почти изглеждах братята и сестрите си. Хранех ги, обличах ги и всичко, каквото бе нужно...“ (ж., 73 г., фичери, Стара Загора). Порасналите момичета са поставени в ролята на родители за по-малките, когато близките отсъстват или когато е починал единият от тях. „Значи сираче останах. Тати не искаше да ма даде, брат ми плаче: Како, кат са ожениш, кой ша на храни, кой ша на къпи?... Пък аз прая питата, прая манджата, къпя си братчетата, шия ако има някоя риза, някой панталон скъсано. Гледам дицата, гледам си братчетата“ (ж., 83 г., копанари, Варненско) (цит. по Конович, Ненов 2009: 102).

В тази обстановка момичето неусетно научава наследения морал, неписаните правила на съществуването и битието, кои са човешките добродетели и грехове. Запознава се с традициите и обичаите,

чувстват вина за това и да понесат последиците.

Възпитанието е покорство на момичетата е най-силно изразен в една от най-затворените и силно йерархизирани ромски групи, тази на кардарашите. При подготовката

.... и сега